

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 824/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 23 października 2023 roku w sprawie II K 587/22.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	D. W.	D. W. w całym okresie objętym zarzutem od dnia 06 sierpnia 2021 roku do dnia 21 grudnia 2021 roku był niezdolny do pracy zarobkowej z powodu schorzeń o charakterze psychicznym (uporczywe zaburzenia nastroju, reakcji na ciężki stres), oraz somatycznym (raka prostaty, zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa)	pisemna uzupełniająca opinia biegłego w dziedzinie toksykologii klinicznej, medycyny pracy i neurologii P. R. wraz z dokumentacją medyczną	k. 197-199, k. 209, k. 222

1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	-----	-----	-----	-----
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1.	pisemna uzupełniająca opinia biegłego w dziedzinie toksykologii klinicznej, medycyny pracy i neurologii P. R. wraz z dokumentacją medyczną	pisemna uzupełniająca opinia biegłego jest zrozumiała, zawiera odpowiedzi na wszystkie postawione pytania i nie zawiera sprzeczności. W świetle jej treści, okoliczność, że D. W. w okresie objętym zarzutem był niezdolny do pracy zarobkowej, nie budzi najmniejszej wątpliwości.		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za				

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----		-----
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut podniesiony w apelacji prokuratora: - błąd w ustaleniach przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść a polegający na przyjęciu przez Sąd opinii wydanej przez biegłego za pełną, jasną i logiczną mimo, iż biegły nie dysponował całością dokumentacji lekarskiej oskarżonego z okresu objętego zarzutem, a także nie dysponował odpowiednią wiedzą oceniając	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	dokumentację psychiatryczną, a oparł się na zaświadczeniach lekarskich dotyczących w większości okresu sprzed zarzutu lub z okresu wykraczającego za okres zarzutu, a także nie dysponował całością dokumentacji z leczenia psychiatrycznego oskarżonego, co skutkowało niezasadnym uznaniem, iż oskarżony w okresie objętym zarzutem nie mógł wykonywać pracy zarobkowej, a w dalszej kolejności uniewinnieniem oskarżonego.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Zarzut dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych okazał się niezasadny. Przed przystąpieniem jednak do wskazania powodów, dla których Sąd odwoławczy uznał zarzut sformułowany w tym zakresie w wywiedzionej przez				

prokuratora apelacji za niezasadny, wskazać należy, że redakcja środka zaskarżenia wniesionego przez prokuratora pozostaje daleka od wymagań określonych w art. 427 § 1 k.p.k. oraz art. 438 k.p.k. Sąd Okręgowy ustalając zarzuty skargi, zmuszony był do dokonania interpretacji wniesionego środka, zgodnie z regułami wypracowanymi w orzecnictwie oraz doktrynie, uwzględniając zasadę niepodzielności środka odwoławczego, a więc interpretując jego petitum przez pryzmat uzasadnienia i wywodów skarżącego w nim zawartych, których istotą jest kwestionowanie rozstrzygnięcia sądu meriti. Z utrwalonej praktyki orzeczniczej wynika, że art. 438 k.p.k. wyznacza nie tylko katalog tzw. względnych przyczyn odwoławczych, ale wskazuje na swoistą kolejność zarzutów, które nie tylko powinny być

odpowiednio
formułowane w
apelacji, ale również
rozpatrywane przez
sąd ad quem.
Powyższe skutkuje
także tym, że
skarżący stawiając
zaskarżonemu
orzeczeniu zarzuty
winien przede
wszystkim
wskazywać na takie
uchybieństwo sądu
meriti, które ma
charakter
pierwotny, nie zaś
na konsekwencje
tego naruszenia.
W przypadku, gdy
charakter pierwotny
ma naruszenie przez
sąd a quo przepisów
prawa procesowego
w zakresie w
szczególności
naruszenia zasad
oceny dowód,
oczywiste jest, że o
ile miało to wpływ
na treść wydanego w
sprawie orzeczenia,
to wspomniane
uchybieństwo prowadzi
do błędnego
ustalenia stanu
faktycznego, a w
konsekwencji
niekiedy do błędnej
subsumcji, a tym
samym naruszenia
prawa materialnego.
Trafnie zatem
wskazuje się, że
zarzut błędu w
ustaleniach
faktycznych może
zostać podniesiony
w sytuacji, w
której w oparciu o

prawidłowo
przeprowadzone
oraz trafnie
ocenione dowody
- też co do
wiarygodności -
sąd czyni ustalenia
faktyczne, które
z dowodów tych
nie wynikają (błąd
dowolności) albo
gdy w oparciu o
tak przeprowadzone
i ocenione dowody
nie poczynił ustaleń
faktycznych, które
z nich wynikały
i miały znaczenie
dla rozstrzygnięcia
sprawy (błąd braku)
(por. wyr. SA
w Poznaniu z
23.06.2021 r., II AKa
62/21, niepubl.).

Mając na uwadze
powyższe, Sąd
odwoławczy uznał,
że skarżący zmierza
w istocie do
wykazania, że Sąd
Rejonowy błędnie
ustalił stan
faktyczny, ponieważ
dokonał błędnej
oceny dowodów,
w szczególności
sporządzonej w
sprawie opinii
biegłego.

Zważywszy na
ustalenia
poczynione przez
Sąd I instancji
należy w pierwszej
kolejności dokonać
odkodowania normy
prawnej zawartej w
przepisie art. 209

§ 1 k.k. dotyczącym przestępstwa niealimentacji, którego istota polega na uchylaniu się od realizacji obowiązku opieki przez niełożenie na utrzymanie osoby najbliższej lub innej osoby. Przy czym, uchylanie się odłożenia na utrzymanie osoby uprawnionej polega na niewykonywaniu przez sprawcę ciążącego na nim obowiązku, mimo że istnieją po jego stronie możliwości realizacji tego obowiązku. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 grudnia 1979 roku, V KRN 297/79, (OSNPG 1980, nr 6, poz. 79): „uchylanie się od obowiązkułożenia na utrzymanie osoby uprawnionej do alimentacji zachodzi wtedy, gdy zobowiązany, mając obiektywną możliwość wykonywania tego obowiązku, nie dopełnia go ze złej woli. Wystąpienie obiektywnej niemożnościłożenia na utrzymanie, np. z powodu pozbawienia wolności osoby, na której ciąży obowiązek

alimentacyjny, będzie skutkować brakiem możliwości przypisania winy sprawcy. Wina stanowi bowiem konieczny warunek odpowiedzialności karnej (por: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03.07.2007 roku, III KK 144/2007, LexisNexis nr 2115834). W pojęciu uchylania się zawarty jest zatem zawsze negatywny stosunek psychiczny sprawcy do świadczenia, sprawiający, że nie dopełnia on swojego obowiązku, mimo że ma obiektywną możliwość jego wykonania. Tak więc sam fakt niewypełnienia obowiązku opieki materialnej nie jest równoznaczny z uchylaniem się od jego spełnienia. Należy bowiem zawsze zbadać przyczyny niewywiązywania się z tego obowiązku, które mogą mieć również charakter obiektywny i usprawiedliwiać sprawcę.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt analizowanej sprawy wskazać należy, iż z

ustaleń faktycznych sądu rejonowego, zgodnych z zebranymi dowodami wynika, iż zachowanie oskarżonego w okresie objętym aktem oskarżenia nie było nacechowane złą wolą, tj. niewywiązywanie się przez niego z obowiązku alimentacyjnego nie było jego celem samym w sobie, a jedynie wynikiem sytuacji zdrowotnej, osobistej i materialnej, w jakiej się znajdował. W niniejszej sprawie bezspornym bowiem jest, że na oskarżonym ciążył obowiązek alimentacyjny wobec córki J. W. oraz synów K. i A. W. (1) oraz niewątpliwie powstała w okresie objętym zarzutem, a mianowicie od dnia 06 sierpnia 2021 roku do dnia 21 grudnia 2021 roku (kiedy to została osadzony w izolacji penitencjarnej) zaległość przekraczająca równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych. Oskarżony sam podczas rozprawy alimentacyjnej

przyznał przed sądem, że nie płacił alimentów na rzecz dzieci. Podnieść jednak należy, iż podsądny nie posiadał możliwości finansowych, by uiszczać alimenty w okresie ujętym w zarzucie, wszak – jak zostało wykazane na podstawie dokumentów, w tym obszernej dokumentacji medycznej i pozyskanej na jej podstawie opinii biegłego – nie pracował i nie miał możliwości ze względu na stan zdrowia zarobkowania celem uczynienia zadość obowiązkowi alimentacyjnemu. Co więcej, jak wskazywał pomagali mu w tym czasie jego rodzice. Tym samym nie mogło budzić wątpliwości, że postawa oskarżonego wyrażająca się zaniechaniem łożenia na utrzymanie dzieci, z którymi w/w utrzymuje kontakty, nie stanowiła uzewnętrznienie jego złej woli i lekceważenia ciążącego na nim ustawowego obowiązku

alimentacyjnego, ale wynikała z przyczyn obiektywnych wynikających z jego sytuacji zdrowotnej obszernie udokumentowanej i potwierdzonej pisemnymi opiniami biegłego medyka. Stąd jak najbardziej prawidłowo ustalonym zostało, że oskarżony nie uchylał się świadomie i celowo od wynikającego z ustawy obowiązku żywienia na utrzymanie dzieci.

Uwzględniając zatem niniejsze okoliczności uznać należało, że zachowanie oskarżonego polegające na nieregulowaniu alimentów, nie wypełniało kompletu znamion przepisu art. 209 § 1 k.k. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2012 roku, II KK 106/12, Legalis nr 492192; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2014 roku, III KK 388/14, Legalis nr 1180446).

Reasumując zdaniem Sądu Okręgowego apelujący nie zdołał skutecznie podważyć zarówno

oceny dowodów przeprowadzonych przed Sądem Rejonowym, ani też poczynionych na ich podstawie ustaleń faktycznych, co skutkowało uznaniem zarzutu za niezasadny.		
Wniosek		
Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Opocznie.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
W efekcie wszechstronnej i wnikliwej analizy, jak również kompleksowej oceny całokształtu okoliczności sprawy prawidłowo ustalonym zostało, że oskarżony nie zrealizował kompletu znamion przestępstwa niealimentacji.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE		

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	-----	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
-----	-----	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Utrzymanie w mocy wszystkich rozstrzygnięć zawartych w wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 23 października 2023 roku w sprawie II K 587/22.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Wyrok jest słuszny i sprawiedliwy, zaś apelacja prokuratora bezzasadna. Sąd I instancji przeprowadził w przedmiotowej sprawie		

postępowanie dowodowe w sposób co do zasady prawidłowy, a następnie zgromadzony materiał dowodowy poddał logicznej analizie i na tej podstawie wyprowadził słuszny wniosek w zakresie niemożności przypisania oskarżonemu sprawstwa inkryminowanego mu czynu. Przedmiotem rozważań zaprezentowanych przez Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku były nie tylko dowody obciążające oskarżonego, ale i dowody przeciwne, zostały one ocenione w zgodzie z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

5.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwiężle o powodach zmiany			
-----	-----		
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.	-----
Zwiężle o powodach uchylenia			
-----	-----		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
-----	-----		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia			
-----	-----		
5.3.1.4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.	-----
Zwięźle o powodach uchylenia			
-----	-----		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd Okręgowy w postępowaniu odwoławczym dostrzegł, iż przed Sądem pierwszej instancji doszło do poważnego uchybienia, gdyż oskarżony D. W. nie posiadał obrońcy w postępowaniu sądowym, pomimo, że zarządzeniem z dnia 18.12.2022 r. w sprawie II Kp 229/22, w toku postępowania przygotowawczego, wyznaczono mu obrońcę z urzędu w osobie adwokata A. W. (2), na podstawie art. 81§1 k.p.k. w zw. z art. 79§1 pkt 3 k.p.k. i zarówno przed,			

jak i po wniesieniu aktu oskarżenia nie stwierdzono braku obligatoryjnej obrony.

Przypomnieć należy, iż w wypadku powzięcia przez organ procesowy uzasadnionych wątpliwości: czy zdolność oskarżonego do rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania swoim postępowaniem nie była w czasie popełnienia tego czynu wyłączona lub w znacznym stopniu ograniczona (art. 79 § 1 pkt 3 k.p.k.), albo też czy stan jego zdrowia psychicznego pozwala na udział w postępowaniu lub prowadzenie obrony w sposób samodzielny oraz rozsądny (art. 79 § 1 pkt 4 k.p.k.), udział obrońcy w postępowaniu staje się obligatoryjny. Stan obrony obligatoryjnej trwa przy tym tak długo, dopóty sąd - uznając za uzasadnioną opinię biegłych lekarzy psychiatrów, że czyn oskarżonego nie został popełniony w warunkach wyłączenia lub znacznego

ograniczenia
zdolności
rozpoznania
znaczenia czynu lub
kierowania swoim
postępowaniem i
że stan zdrowia
psychicznego
oskarżonego
pozwala na udział
w postępowaniu i
prowadzenia obrony
w sposób
samodzielny i
rozsądny - nie
orzeknie, że udział
obrońcy nie jest
obowiązkowy (art.
79 § 4 zd. pierwsze
k.p.k.).

Przypomnieć też
należy, na co
zwracał uwagę Sąd
Najwyższy w wielu
wydanych w
ostatnich latach
orzeczeniach, że
nieobecność
obrońcy
obligatoryjnego (art.
79 § 1 pkt 3 i 4
k.p.k.) na rozprawie
w przypadku braku
wydania przez sąd
postanowienia
stwierdzającego
brak
obligatoryjności
obrony (art. 79
§ 4 k.p.k.),
stanowi uchybienie
będące bezwzględną
przyczyną
odwoławczą
określoną w art. 439
§ 1 pkt 10 k.p.k.
także wówczas, gdy
z opinii biegłych
lekarzy psychiatrów

wynika, iż
poczytalność
oskarżonego w
czasie popełnienia
czynu nie była
wyłączona ani w
znacznym stopniu
ograniczona, a
nadto, że stan
zdrowia
psychicznego
oskarżonego
pozwala mu na
udział w
postępowaniu i
prowadzenie obrony
w sposób
samodzielny i
rozsądny (zob.
postanowienie Sądu
Najwyższego z dnia
18 maja 2022 r., I
KZP 10/21, OSNK
2022, z. 6, poz.
23). Zawarta w
tym postanowieniu
wyczerpująca i
jednoznaczna
wykładnia art. 79 §
4 k.p.k., wyrażana
zresztą wielokrotnie
- co zauważono w
uzasadnieniu tego
postanowienia -
we wcześniejszych
orzeczeniach Sądu
Najwyższego oraz
powszechnie
akceptowana w
doktrynie, jest
podzielana przez
skład orzekający w
niniejszej sprawie, w
związku z czym za
zbędne uznać należy
powielanie jej w tym
miejscu.

Przenosząc
powołane wyżej

zauważenia na grunt
niniejszej sprawy,
stwierdzić po
pierwsze należy,
że na etapie
postępowania
przygotowawczego
prokurator powziął
wątpliwości co do
stanu zdrowia
psychicznego
podejrzanego
wówczas D. W.,
dopuszczając dowód
z opinii biegłych
lekarzy psychiatrów
(k. 54-55). W
wydanej opinii
sądowo-
psychiatrycznej
biegli ci stwierdzili,
że wymieniony nie
jest chory
psychicznie ani
niedorozwinięty
umysłowo, nie
posiada innych
zakłóceń czynności
psychicznych, które
wyłączałyby lub
ograniczały jego
poczytalność,
posiada różne
schorzenia, a jego
stan zdrowia
pozwala mu
uczestniczyć w
postępowaniu
karnym (k. 60).

Ani w toku
dalszych czynności
dochodzenia, ani
też po wpłynięciu
sprawy do Sądu
Rejonowego w
Opocznie, nie
zostało wydane
postanowienie o
jakim mowa w

art. 79 § 4 zd. pierwsze k.p.k. Tym samym, stosownie do treści art. 79 § 3 k.p.k., udział obrońcy w rozprawie był obowiązkowy. Pomimo tego na pięciu terminach rozprawy (oskarżony uczestniczył w jednej z nich) sąd a quo procedował pod nieobecność obrońcy. Nie budzi w związku z tym wątpliwości, że ten stan spowodował naruszenie kategorycznego wymogu obrony obligatoryjnej wynikającego z przepisu art. 79 § 3 k.p.k. i jednocześnie skutkowało zaistnieniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. (obrońca nie brał udziału w czynnościach, w których jego udział był obowiązkowy).

W tym stanie rzeczy, nie było jednak możliwe wydanie wyroku kasatoryjnego a to z uwagi na treść art. 439 § 2 k.p.k. Użycie bowiem w art. 439 § 2 k.p.k. wyrazu „jedynie”, który oznacza „tylko

ten”, „wyłączny”,
uprawnia do
stwierdzenia, że
nie wolno uchylić
zaskarżonego
orzeczenia na
niekorzyść
oskarżonego tylko z
powodu zaistnienia
wymienionych w §
2 bezwzględnych
przyczyn
odwoławczych. A
contrario takie
uchylenie jest
dopuszczalne z
innych przyczyn
wskazanych w art.
439 § 1 k.p.k.,
tj. w pkt 1–8.
Ponadto, wykładnia
systemowa a rubrica
wskazuje, że
ograniczenie
zawarte w art.
439 § 2 k.p.k.
odnosi się tylko
do bezwzględnych
przyczyn
odwoławczych z art.
439 § 1 k.p.k. Przy
zbiegu względnych
przyczyn
odwoławczych z
art. 438 k.p.k.
wymienionych w
apelacji i
bezwzględnych
przyczyn
odwoławczych z
art. 439 § 1
pkt 9–11 k.p.k.
(podniesionych w
apelacji jako zarzut
alternatywny lub
stwierdzonych z
urzędu)
ograniczenie z § 2
art. 439 k.p.k. nie
stoi na przeszkodzie

rozpoznaniu apelacji wniesionej na niekorzyść oskarżonego od wyroku uniewinniającego lub umarzającego postępowanie. W takim układzie procesowym apelacja jest bowiem oparta na innych uchybieniach niż wyłącznie wymienione w art. 439 § 2 k.p.k.

Sąd Okręgowy sygnalizuje jednak, aby tego typu uchybień uniknąć w przyszłości rzetelne weryfikowanie kwestii związanych z obroną obligatoryjną poprzez m. in. załączanie akt sprawy, w których obrońca został wyznaczony i ewentualnie stwierdzono, że jego udział nie jest już obligacyjny z uwagi na treść opinii sądowo – psychiatrycznej.

1.10. **Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku**

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu D. W. w postępowaniu odwoławczym zasądzone zostały na rzecz obrońcy z urzędu adwokata A. W. (2). O kosztach zastępstwa procesowego na rzecz obrońcy z urzędu Sąd orzekł w ramach tzw. rozproszonej kontroli zgodności przepisów niższych rangą z Konstytucją RP na podstawie Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów, analogicznych do regulacji zawartych w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej	

pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Powyższy zabieg był konsekwencją podzielenia argumentacji prawnej zawartej w uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 r. o sygn. akt SK 78/21, gdzie stwierdzono niezgodność z Konstytucją RP przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, określających wysokość wynagrodzenia za obronę z urzędu w ramach śledztwa oraz przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym. Przy czym, choć wyrok nie dotyczył postępowania odwoławczego, argumenty jakie zaważyły na powołanym wyroku były aktualne co do wszystkich stawek wymienionych w tym rozporządzeniu,

	bowiem owa niezgodność z zapisami ustawy zasadniczej wynika z dysproporcji w stawkach minimalnych za obronę z wyboru i z urzędu. Podzielając takie stanowisko, Sąd Okręgowy w obecnym składzie, pominął normy niekonstytucyjne i zastosował regulację im najbliższą w sensie merytorycznym uwzględniając okoliczność, że obrońca z urzędu winien otrzymać wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu w postępowaniu przed sądem odwoławczym.	
3	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 k.p.k. i art. 9 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r., Nr 49 poz. 223 ze zm.) w związku z nieuwzględnieniem środka odwoławczego wniesionego przez oskarżyciela publicznego, Sąd Odwoławczy wydatkami poniesionymi w postępowaniu	

	odwoławczym obciążył Skarb Państwa.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator Prokuratury Rejonowej w Opocznie.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 23 października 2023 roku w sprawie II K 587/22.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana